

Rada Europejska

Bruksela, 20 marca 2019 r.
(OR. en)

EUCO XT 20005/19

BXT 21

NOTA

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Dotyczy:	Wniosek Zjednoczonego Królestwa o przedłużenie na mocy art. 50 TUE

Delegacje otrzymują w załączeniu pismo z dnia 20 marca 2019 r. od premier Zjednoczonego Królestwa skierowane do przewodniczącego Rady Europejskiej.

**10 DOWNING STREET
LONDON SW1A 2AA**

PREMIER

20 marca 2019 r.

Drogi Donaldzie!

Polityka rządu Zjednoczonego Królestwa nadal zakłada wystąpienie z Unii Europejskiej w sposób uporządkowany na podstawie umowy o wystąpieniu i deklaracji politycznej uzgodnionych w listopadzie, uzupełnionych o wspólny instrument i uzupełnienie deklaracji politycznej, które uzgodniłam z przewodniczącym Junckerem 11 marca.

Jak z pewnością wiesz, zanim Izba Gmin odrzuciła tę umowę po raz drugi 12 marca, ostrzegałam podczas przemówienia w Grimsby, że skutki niezatwierdzenia umowy będą nieprzewidywalne i mogą okazać się bardzo trudne do zaakceptowania. Izba Gmin nie zagłosowała za umową. Następnego dnia zagłosowała przeciwko wystąpieniu z UE bez wynegocjowanej umowy. Kolejnego dnia poparła wniosek rządu, w którym zaproponowane zostało krótkie przedłużenie okresu, o którym mowa w art. 50, jeżeli Izba poprze głosowanie (*meaningful vote*) przed Radą Europejską w tym tygodniu. We wniosku wskazano również wyraźnie, że jeżeli to nie nastąpi, znaczniejsze przedłużenie zobowiąże Zjednoczone Królestwo do przeprowadzenia wyborów do Parlamentu Europejskiego. Nie uważam, aby w interesie któregośkolwiek z nas leżało zorganizowanie w Zjednoczonym Królestwie wyborów do Parlamentu Europejskiego.

Moim zamiarem było ponowne wezwanie do głosowania w Izbie Gmin w tym tygodniu. Spiker Izby Gmin powiedział w poniedziałek, że aby można było ponownie zorganizować głosowanie (*meaningful vote*) w Izbie Gmin, umowa musiałaby być „fundamentalnie inna – nie w sensie innych sformułowań, lecz inna merytorycznie”. Według interpretacji niektórych członków Parlamentu oznacza to kolejną zmianę umowy. Stanowisko to w praktyce uniemożliwiło zorganizowanie przed Radą Europejską kolejnego głosowania. Moim zamiarem jest jednak ponowne przedłożenie tej umowy Izbie.

Byłabym wdzięczna, gdyby przed tym głosowaniem Rada Europejska zatwierdziła zatem uzupełniające dokumenty, które uzgodniłam z przewodniczącym Junckerem w Strasburgu, co umożliwi rządowi przedłożenie tych uzgodnień Izbie i będzie potwierdzeniem zmian do rządowego wniosku przedłożonego Parlamentowi. Zamierzam również przedstawić kolejne propozycje

krajowe potwierdzające moje wcześniejsze zobowiązania na rzecz ochrony naszego rynku wewnętrznego w związku z wątpliwościami dotyczącymi rozwiązania awaryjnego (*backstopu*). Na tej podstawie i w świetle wyniku Rady Europejskiej zamierzam jak najszybciej przedłożyć wniosek na podstawie sekcji 13 ustawy o wystąpieniu z 2018 r. i przedstawić argumenty za uporządkowanym wystąpieniem oraz silnym przyszłym partnerstwem, którego wymagają gospodarka Zjednoczonego Królestwa, bezpieczeństwo jego obywateli oraz przyszłość kontynentu.

Jeżeli wniosek ten zostanie przyjęty, ufam, że Parlament przystąpi do ratyfikowania umowy w sposób konstruktywny. Z pewnością jednak nie uda się tego dokonać przed 29 marca 2019 r. W naszym systemie prawnym, aby nasze zobowiązania na mocy umowy o wystąpieniu wprowadzić do prawa krajowego, rząd musi przeprowadzić projekt ustawy przez obie izby Parlamentu. Będziemy w zwyczajowy sposób prowadzić konsultacje z opozycją, aby zaplanować przejście projektu ustawy jak najszybciej i najsprawniej, jednak harmonogram tych działań jest na obecnym etapie siłą rzeczy niepewny. W związku z tym chciałabym poinformować Radę Europejską, że Zjednoczone Królestwo zwraca się o przedłużenie do 30 czerwca 2019 r. okresu, o którym mowa w art. 50, na podstawie art. 50 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, w tym zgodnie z art. 106a Traktatu Euratom.

Będę wdzięczna za umożliwienie mi przedstawienia tego stanowiska na czwartkowym posiedzeniu.

Z wyrazami szacunku,

